

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבריאות

לפני כב' השופט צבי דותן

המערער

לואי טויל

נגד

שרת הבריאות

המשיבה

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד זוהר יהלום ועו"ד לי רומנו

ב"כ המשיבה: עו"ד טליה דיין

פרוטוקול

ב"כ המערער:

16 ההליך שאנו נמצאים בו הוא הליך של ערעור על החלטה משמעתית שניתנה של שרת הבריאות,
17 החלטה שניתנה בסופו של הליך משמעת שנקבע בה שהמערער יושעה מעבודתו כרופא שיניים
18 לתקופה של 4 חודשים. מרשי מורשע ב – 3 מקרים שונים, בהקשרים שונים ובתקופות שונות,
19 למעשה אין בהליך הזה שום מחלוקת עובדתית רלוונטית. הטענות שלנו רק נובעות מהקביעות
20 הנורמטיביות של שרת הבריאות ונשענות על המלצה של וועדה שדנה בעניין והטענה שלנו לעניין
21 ההרשעה בפרשה העיקרית – שבה קיבל מרשי את העונש העיקרי קשורה לטענה שיש לנו טענה
22 עיקרית של משוא פנים. ועדת המשמעת היא מעין שיפוטית שממליץ בפועל ובד"כ המלצותיו
23 המקצועיות מתקבלות על ידי שרת הבריאות, הוועדה הזו היא מעין שיפוטית וחלים עליה מיגבלות
24 שנקבעו בפסיקה בהקשר. התייחסנו בהודעת הערעור לפסיקה מפורשת. אזכיר בפרשת בן דוד דובר
25 על חבר וועדה שלפני התמנותו לתפקיד.
26 בהמשך לעיקרי הטעון של חברתי, כל הנושא הזה של משוא הפנים לא זכה להתייחסות. הם הציגו
27 את החלטת הוועדה עצמה. בפרשת בן דוד האדם הרלוונטי לא רק שחשב שיש לו בעיה של משוא
28 פנים לא גם נתן תצהיר לבית המשפט,.....
29 הוא מונה לוועדה כאיש מקצוע, יחד עם זאת צריך להתייחס בצורה כזו, הוא צריך להגיע עם נפש
30 חפצה, שמצויות בפני וועדת המשמעת ראיות שלא מוצאות חן בעיני ד"ר עזרא ולא אומר לעדה מה
31 שאמרת זה לא מספיק טוב. אני אקריא את המשפט, מפנה לפרוטוקול ב – 28.11, עמ' 8, שורה 2.
32 ד"ר עזרא חשב כנראה שהעדות הזו לא מספקת, הוא יכל לשמור את דעתו לעצמו, הוא חשב
33 שהעדות של ד"ר מושניק היא בעייתית, הוא אמר לה אני אחדש לך, אחרי שאמרה שלא יודעת מה
34 עמדת רופאים מסויימים, הוא אמר "אני אחדש לך....", הדברים לא היו ברורים, מאחר וד"ר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

**עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבריות**

1 מושניק נתנה תשובה מאוד זהירה, נמתחה פה ביקורת, נבקש שזה ירשם.....", כמובן הדברים
2 האלה לא הובאו ראיות לגבי הדברים האלה. בסופו של דבר אותו שופט גם ביסס את החלטתו על
3 הדברים שהוא אמר.
4 בתגובה לטענת משוא הפנים, נאמר שעמדתו של ד"ר עזרא מבוססת, על מה? חיפשתי לדעת אם
5 איזה רופא הוציא גילוי דעת, הנחיות – אין. אין תקדים כזה.
6 אם היית שואל את חברתי או אותי האם ידוע לכם על נורמה כזו, לא יכולנו להצביע. אני שואל
7 איפה המסמך. לצערי, בגלל שההליך הזה לא אפשר לנו להגיש ראיות, דעתו של ד"ר עזרא ממילא אי
8 אפשר לשנות. אני גם לא טיפלתי בתיק בשלב הזה.
9 בכל מקרה נקבעה פה נורמה שלא היתה קיימת קודם לכן על יסוד אותו הליך שבו היה מעורב ד"ר
10 עזרא, אני חושב שאפשר לחלוק על הנפקות של ד"ר עזרא, להגיד שהאמירות האלה היו מיותרות.
11 ד"ר עזרא היה חייב בתור הגורם האובייקטיבי להגיד אם נוצר מצב של משוא פנים כן או לא והוא
12 בחר להתעלם מהשאלה.
13 מבקש להתייחס לטענות של המשיבה בעיקרי הטעון, אנו רואים ניסיון להסתמך על התנהלותו של
14 המערער עצמו כל מיני הודעות שהוא כביכול עשה והדבר עולה מנושא הפרסומות שעליו הוא קיבל
15 חודש וחצי התלייה, גם קראתי את עיקרי הטעון ועדיין לא מצאתי את הנורמה. עצם הטענה
16 העיקרית שהוא הבטיח לא להשתמש. ההליך המשמעותי לא נועד לטפל בכל עוול שעושה רופא
17 השיניים, צריך להיות בנושא הגנה על המטופלים. להגיד שיש הטעייה שפוגעת בציבור – באיזה
18 הקשר? אם היה מתלונן אחד שאומר הוטעייתי, אסיר את טענותיי. אין ראייה כלשהיא שמי מהציבור
19 הוטעה. בכדי ליזום הליך משמעותי על הטעייה? מדובר בפרסום חד-פעמי שהוא רופא במכבי, מבלי
20 להמעיט מחומרת המעשה. איך זה השפיע על המעמד המקצועי. האם התהדר במה שלא היה, הוא
21 היה רופא במכבידנט וזה מה שמעניין את הלקוחות שלו. הדבר היחידי שאולי אוכל לחשוב שזכה
22 לקבל מעמד כזה, הוא עבד במכבידנט, וטכנית בשנת 2008 לא היה רופא, זו הסיבה לשלול לו את
23 עבודתו. לדעתנו זה הדבר שהביא את החודש וחצי אפליה.
24
25
26 ב"כ המשיבה:
27 חוזרת על האמור בעיקרי הטעון.
28 לגבי הנושא של פרסום המרפאה כמרפאת טל – מפנה לסעיף 89 לתגובה שלנו. התקנות, רופאי
29 השיניים מרפאות תאגידים בין היתר קיימת הוראה לגבי שם של תאגיד. רק תאגיד יכול לקרוא לו
30 בשם תאגיד.
31 אנו למדים כי רק תאגיד יכול בעצם לבחון שם של תאגיד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

**עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבריאות**

1 מפנה לת/1, לדברי ד"ר מוצ'ניק. היא פנתה אליו בשנת 2007 במכתבה מיום 4.3. היא מסכמת את
2 הביקור. כלומר עניין התקנה היה בנוסף.
3 הקובלנה מתייחסת להטעיית הציבור. כלומר אנו מתייחסים לעניין טל ולעניין שהוא אמר שהוא
4 רופא בכיר במכבידנט.
5 מהשימוש בשם טל ולא ד"ר טויל יש משום הטעייה. זו הייתה העילה של הקובלנה. אם זה היה
6 תאגיד אז היה יכול להשתמש בשם טל, במקרה זה לא השתמש בשם שלו שהוא ד"ר טויל. זאת
7 ההטעייה. מי שיראה את השם טל לא יבין שמדובר בטויל.
8 מפנה להחלטת הוועדה.
9 אדם נורמטיבי שרואה את השם זה, מרפאה בשם טל, חושב כי מדובר במרפאה שהיא תאגיד. אולי
10 שייכת לקופת חולים, אולי שייכת למשהו אחר.
11 אנו בוחנים פה את סבירות ההחלטה בטענה שאם יש כאן הטעייה של הציבור הן בכך שהוא רשם
12 שהוא רופא בכיר במכבידנט.
13 גם אם אומר שהוא בתחילה חשב שאין פה הטעייה של הציבור, באו ואמרו לו לשנות זאת כי יש בכך
14 הטעייה.
15 אולי יש מרפאה אחרת שקוראים לה טל ששייכת לקופת חולים. ברגע בו אני מפרסמת עצמי כ"טל"
16 ואיני יודעת אם יש מרפאות אחרות בשם זה, אולי יש בכך משום הטעייה.
17 אנו מסתכלים על עניין ההטעייה בכללותה. אדם הפועל בניגוד לטענות.
18 הקובלים הגישו 21 ראיות. הם לא מצאו את עדות המערער מהימנה. הוועדה היא כלי עזר, קראתי
19 בעיון רב את כל הפרו', חקרו וביקשו עוד ועוד ראיות ועוד דברים כדי להוכיח טענותיו, והוא לא
20 עשה זאת. בתחילה לא היה מיוצג, אחרי כן היה מיוצג. כשהגיעו הסיכומים העלו את טענות משוא
21 הפנים. דעתו של ד"ר עזרא הינה מקצועית וזו הסיבה שהוא נמצא שם.
22 כב' השופט סטרשנוב רואה את כל החלטות הוועדה. הם בחנו עניין זה באופן מאוד מפורט. השופט
23 אף ראה כי העונש קל מדי. ואף אמר כי ההחלטה מאוד מפורטת ומנומקת הוא לא מצא מקום
24 לסטות ממנה.
25 עוד לפני שבאו אליו, נתנו לו את האפשרות לשנות ולתקן דרכיו, הוא לא עשה דבר.
26 הפרסום היה ב-2008 אך השימוש בשם הזה היה עוד לפני. הרי באו אליו למרפאה. ברגע בו ראו את
27 זה הם פעלו. אך עוד לפני זה נערכה ביקורת וכבר התריאו בפניו כי עליו להסיר את השם טל
28 ממרפאתו. הוא אמר כי הוא יודע ומודע לזה וקרא לטכנאי, מפנה לת/13 שם אמר כי ישנה את זה
29 ופועל, הוא הודה בכך שישנה את זה.
30
31
32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

**עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבריאות**

- 1 ב"כ המערער :
- 2 משרד הבריאות יצר נורמה יש מאין ואחרי כן העניש את המערער. אין נורמה כזאת. יש חופש ביטוי
- 3 במדינת ישראל. הטענה הייתה שיש איסור בשם מסחרי.
- 4 לעניין הפרסום – המערער נתן גרסה והסביר כי מדובר בפרסום ישן. אין פה שום ראייה לפרסום
- 5 חוזר והתעלמות. אפשר לומר כי התעלם מהדרישה להסרת השם. הוא לא חייב.
- 6
- 7 ב"כ המשיבה :
- 8 תקנה 4, כנראה שהייתה כאן איזו שהיא טעות כשהתייחסו לתקנה 4.
- 9
- 10 ב"כ המערער :
- 11 התקנה לא הייתה על שלט אלא על פרסומים.
- 12 זה מראה כי הוועדה, עם כל הכבוד לוועדה, אף אחד לא העלה על דעתו לשאול מה הנורמה: המטרה
- 13 להרשיע את ד"ר טויל סומנה.
- 14 הופנו אליו דרישות משרד הבריאות. מכוח מה?
- 15
- 16 ב"כ המשיבה :
- 17 אני לא מסכימה עם זה.
- 18
- 19 ב"כ המערער :
- 20 דיברתי על כך שהוא הואשם בין היתר שלא ענה מהר למשרד הבריאות.
- 21 בהקשר ההוא אומר משרד הבריאות כי יש לו נוהל המרחיב את ההנחיות. כל ההליך מלכתחילה,
- 22 נעשו פה 3 מקרים שונים כשהמטרה הייתה ברורה.
- 23 השאלה היא האם יש נורמה?
- 24 ההחלטה הפורמלית היא לא של הוועדה. בשלב הסיכומים מותר לנו להפנות למשוא הפנים של
- 25 הוועדה.
- 26
- 27 ב"כ המשיבה :
- 28 חוזרת על סעיף 44 להחלטת הוועדה. רשום 'אכן מודה הנתבע בפרסום השם...'. האיסור הוא על
- 29 הטעיית הציבור בכך שהוא קורא למרפאה שלו בשם של תאגיד.
- 30
- 31
- 32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

**עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבראות**

פסק דין

- 1
- 2
- 3 1. נגד המערער, רופא שיניים, הוגשה ביום 11.3.12 קובלנה משמעתית על ידי המשנה למנכ"ל
- 4 משרד הבראות. הקובלנה התייחסה לשלוש פרשיות שאין ביניהן קשר: האחת – תלונתו
- 5 של המטופל מיכאל ברקמן על כך שהמערער ביצע טיפול שורש ללא שימוש בסכר גומי, דבר
- 6 המהווה לפי הטענה רשלנות חמורה. השניה – תלונתה של המטופלת זינה שרף, שבגינה
- 7 יוחסו למערער אי ניהול רשומה רפואית הולמת ואי העברת רישומים מלאים למשרד
- 8 הבראות כנדרש. והשלישית – הצגת המערער בפרסום שהוא פרסם למרפאתו, תוך שימוש
- 9 בשם המסחרי "טל", ותוך הצגתו כמנהל בקופת חולים מכבי.
- 10
- 11 2. הקובלנה המשמעתית נדונה על ידי ועדת משמעת שמונתה על ידי המשיבה, לפי סעיף 47(א)
- 12 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש] תשל"ט-1979.
- 13
- 14 הועדה הגישה דין וחשבון בכתב לשר הבראות, בהתאם לסעיף 48(ג) לפקודה. כותרת
- 15 הדו"ח, שהוצא ביום 25.6.13, היא "החלטת ביניים לעניין הכרעת הדין", והיא כוללת דיון
- 16 מפורט ויסודי בכל אחת ואחת מן הפרשיות, כאשר בסופו של דבר החליטה הועדה להמליץ
- 17 בפני שרת הבראות להרשיע את המערער בכל האישומים המיוחסים לו בשלוש הפרשיות.
- 18
- 19 בהחלטה נוספת של הועדה מיום 5.8.13 החליטה הועדה להמליץ בפני שרת הבראות
- 20 להתלות את רישונו של המערער לתקופה של ארבעה חודשים במצטבר, היינו בגין הפרשה
- 21 הראשונה התליית רישיון לחודשיים וחצי, בגין הפרשה השלישית התליית רישיון לחודש
- 22 וחצי, ובגין הפרשה השנייה הטלת אמצעי משמעת של נזיפה.
- 23
- 24 3. על יסוד ההחלטה הנ"ל של הועדה ניתנה החלטתו של כב' השופט בדימוס סטרשנוב (אשר
- 25 לו הואצלה סמכות השר לפי סעיף 45 לפקודה). בהחלטתו הנ"ל, מיום 28.8.13 (להלן:
- 26 "הצו") אימץ כב' השופט סטרשנוב את מסקנות הועדה, תוך שציין כי הועדה בחנה
- 27 ביסודיות רבה את חומר הראיות שהוצג לה, וכן התרשמה מעדותו השלילית של המערער
- 28 שהעיד בפניה, והוציאה תחת ידה דו"ח בהיר ומשכנע המתייחס להיבטים השונים של
- 29 המקרים. הוא סמך ידו על המלצות הועדה ועל ממצאי המשמעת שהמליצה עליהם, הגם
- 30 שציין כי העונש הכולל שהוטל על המערער, הוא, לטעמו, נוטה לקולא במקצת. יחד עם זאת
- 31 קבע כי העונש אינו חורג מהסביר עד כדי שיצדיק התערבותו, והחליט להתלות את רישונו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

**עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבריות**

- 1 של המערער לעסוק ברפואת שיניים למשך ארבעה חודשים וכן להטיל עליו אמצעי משמעת
2 של נזיפה בגין הפרשה השלישית.
3
4 על הצו הנ"ל הוגש הערעור שבפניי, מכוח סעיף 51 לפקודה.
5
6 יוער כי ניתנה החלטה לעיכוב ביצועו של הצו עד להכרעה בערעור.
7
8 5. טענתו הראשונה של המערער היא כי הצו בטל בשל משוא פנים של חבר ועדת המשמעת ד"ר
9 עזרא. זאת משום שאחת הסוגיות העיקריות בפני הועדה היתה האם קיימת חובה לעשות
10 שימוש בסכר גומי כאשר רופא שיניים מבצע טיפול שורש. והנה, בענין זה הביע ד"ר עזרא
11 בועדה את דעתו הנחרצת (כך לטענת המערער) כי אכן קיימת חובה לעשות שימוש בסכר
12 גומי (ראה פרוטוקול הועדה מיום 4.2.13, עמ' 32 – 33). טוען ב"כ המערער כי הפסיקה
13 פסלה חברותו של אדם בועדה, אם אותו אדם גיבש לעצמו עמדה סופית בענין נושא דיוניה
14 של הועדה, באופן שאין סיכוי סביר כי עמדתו תשתנה במהלך דיוני הועדה. לטענת המערער,
15 בנסיבות אלה, נפל בחליך המשמעותי פגם היורד לשורשו של ענין, אשר לטענתו מחייב את
16 ביטול ההליך המשמעותי כולו.
17
18 ב"כ המשיבה מצטטת בענין זה את התייחסותה של הועדה כי ד"ר עזרא התמנה כחבר
19 הועדה דווקא משום המיומנות הרפואית והניסיון המקצועי הנדרשים ממנו לצורך הכנת
20 המלצתו לשר הבריות. הדעה שהביע ד"ר עזרא במהלך הדיונים איננה דעה מוקדמת
21 המעדיפה צד אחד על פני משנהו ובוודאי שאינה פוגעת או מעמידה בספק את שיקול הדעת
22 האובייקטיבי שלו. כמו כן היא מציינת כי כל טענה מסוג זה לא נשמעה מטעם המערער או
23 בא כוחו במהלך כל דיוני הועדה, והועלתה לראשונה רק בשלב הסיכומים, לאחר שהוחלף
24 ייצוגו.
25
26 6. אינני סבור כי ניתן לומר שהתנהלותו של ד"ר עזרא במהלך דיוני הועדה היתה נגועה במשוא
27 פנים. יחד עם זאת, אני מסכים עם ב"כ המערער כי אמירותיו של ד"ר עזרא, בישיבת יום
28 4.2.13, היו אמירות שלא במקומן. כך למשל אמירתו (בעמ' 33) כי הוא מבקש לסכם את
29 הנושא לפרוטוקול, ושזה יירשם שעמדת האגודה הישראלית לאנדודונטיה ועמדת שני בתי
30 הספר לרפואת שיניים היא כי במדינת ישראל משתמשים בסכר גומי, **נקודה**. וכן דבריו מיד
31 לאחר מכן כי "**הנושא לא ניתן לאיזה שהוא דיון**". אפשר שאילו הועלתה הטענה ע"י
32 המערער או בא כוחו "בזמן אמת", ראוי היה להחליף את ד"ר עזרא בחבר ועדה אחר. אלא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבראות

- 1 שהטענה לא הועלתה באותו שלב, והשאלה היא מה משמעות יש ליתן לענין זה בשלב
- 2 הנוכחי. כידוע, "יש להבדיל הבדל היטב בין הכלל המחייב את הרשות המנהלית לבין
- 3 הסעד על הפרת הכלל, הניתן על ידי ביהמ"ש. הכלל מצוי במישור אחד, והסעד מצוי
- 4 במישור אחר. ביהמ"ש עשוי לשקול, לאחר מעשה, שיקולים שונים מן השיקולים
- 5 המחייבים את הרשות לפני מעשה" (בג"צ 2911/94 עבדול באקי נ' קלעג'י פ"ד מ"ח
- 6 (5) 304,291).
- 7
- 8 כידוע, על פי תורת הבטלות היחסית, לא תמיד גורמת הפרת אחד מכללי הצדק לבטלות
- 9 הדיון מעיקרא. יש מקום להתאים את נפקות ההפרה (לרבות הסעד הניתן על ידי ביהמ"ש)
- 10 לנסיבות המקרה. המבחן אינו נוקשה אלא גמיש, ויחסי הדברים תלויים במידת החומרה
- 11 של ההפרה ובנסיבותיה (שם, בעמ' 306-305). יש נסיבות שבהן, אף אם הופרה חובת
- 12 השימוע המוקדם (זה הנושא שנדון באותו ענין) לא יראה בית המשפט מקום לבטל את
- 13 ההחלטה, למשל אם הדבר לא גרם עוול (שם, בעמ' 306).
- 14
- 15 כמו-כן אני מפנה למאמרה של פרופ' ד' ברק ארז "הבטלות היחסית במשפט המינהלי: על
- 16 מחירן של זכויות", ספר יצחק זמיר על משפט ממשל וחברה (2005, עמ' 283, בעמ' 312):
- 17 "בית המשפט הפעיל את עיקרון הבטלות היחסית דווקא כאשר ההפרה היתה בעניינים
- 18 מהותיים ביותר..... זכות הטיעון היא בעלת חשיבות רבה ביותר, למרות אופייה
- 19 הפרוצדוראלי. החובה לכבד את כללי הצדק הטבעיים אינה בעלת ערך מנחה גרידא,
- 20 ובהפרה שלהן לא ניתן לראות ענין טכני. אף על פי כן, בית המשפט פסק כי הוא רשאי
- 21 לדחות עתירה המבוססת על הפרה של כללי הצדק הטבעי, אם לא נגרם לנאשם עיוות
- 22 דין".
- 23
- 24 כמו-כן ראה ע"א 1773/06 אלף נ' קיבוץ איילת השחר (19/12/10, בפיסקה 76 לפסח"ד),
- 25 שם נאמר כי "השתרשה התפיסה כי ראוי בנסיבות הקיימות להבחין בין פגם שנפל
- 26 בפעולה לבין התוצאה המשפטית הנובעת ממנו, בשים לב לאופיו של הפגם, חומרתו,
- 27 ושיקולים נוספים הקשורים בו..... הבטלות היחסית בנויה על שקילת הנסיבות
- 28 הפרטניות של הענין, ומייחסת משקל להשפעת תוצאות הפגם על הפרט ועל הכלל.
- 29 תוצאות אלה לעולם אינן קבועות מראש, אלא הן משתנות ויחסיות".
- 30
- 31

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבריות

7. במקרה שבפניי, אני סבור כי לא נגרם למערער כל עיוות דין בשל הדעה שהשמיע ד"ר עזרא בענין סכר גומי במהלך דיוני הועדה. אעיר תחילה, כי בשום שלב בדיוני הועדה לא השמיע המערער או בא-כוחו טענה כלשהי כנגד השתתפותו של ד"ר עזרא בועדה. רק בסיכומי המערער בפני הועדה, לאחר שהוחלף ייצוגו, הועלתה לראשונה טענה בענין זה, אולם גם בסיכומיו לא ביקש בא-כוח המערער לפסול את ד"ר עזרא כחבר הועדה. בקשתו היתה רק "לשקול" האם הוא יכול להיות שותף להכרעה בעניינו של הנקבל, ולכל הפחות, שלא להיות שותף בהכרעה ובהמלצה ביחס לאישום זה" (הראשון). כאמור לעיל, הועדה התייחסה לענין זה בהחלטתה (עמ' 14,15).
8. כפי שצינתי, לדעתי לא נגרם למערער כל עיוות דין בענין זה, בעיקר משום שהחלטת הועדה, בנוגע לפרשייה הראשונה, פרשיית סכר הגומי, התבססה על ראיות אחרות, ולא על דעתו האישית המקצועית של ד"ר עזרא, כפי שהובעה על ידו במהלך הדיון. הראיות שהועדה התבססה עליהן בהחלטתה בנושא זה היו:
- (א) עדות המערער עצמו בה אישר כמה פעמים את הצורך בשימוש בסכר גומי;
- (ב) עדותה של ד"ר מוטשניק ממשרד הבריות;
- (ג) חוות הדעת ת/5, בה נאמר, בין היתר, כי "כהכנה לתחילת טיפול שורש על הרופא המטפל היה להרכיב על השן המטופלת סכר גומי". ובהמשך: "במהלך טיפול שורש בישראל ובעולם מקובלת הרכבת סכר גומי. השימוש והחשיבות של סכר גומי בטיפולי שיניים ובפרט בטיפולי שורש נלמד באוניברסיטאות, בקורסים לאנדודונטיה. הימצאותו במרפאות מבוקר ונבדק על ידי משרד הבריות".
- (ד) גם ניסיונו של המערער להוכיח שאכן עשה שימוש בפועל בסכר גומי, אף הוא מעיד על הכרתו בצורך הזה.
- אלה הן הראיות אשר עליהן ביססה הועדה את מסקנתה בדבר קיומה של חובה מקצועית על רופא שיניים לעשות שימוש בסכר גומי.
9. סיכומי של דבר, דעתי היא כי אין לפסול בדיעבד את החלטת הועדה או חלק ממנה, בשל הפגם הנטען האמור, בנסיבות תיק זה שבו לא נגרם למערער כל עיוות דין.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבראות

10. באשר לפרשיה הראשונה, זו הנוגעת לסכר הגומי, טוען המערער כי יש לבטל את ההרשעה לפי סעיף 1(45) לפקודת רופאי השיניים, הואיל והן בכתב הקובלנה והן בסיכומי הקובל, יוחסה למערער (בפרשה זו) עבירה רק על סעיף 3(45) לפקודה, ולא על סעיף 1(45).
אני מקבל את הערעור בנקודה זו, אלא שאין בכך כל נפקות מעשית לענין העונש, שכן, האישום על פי סעיף 3(45) הוא האישום החמור יותר מבין השניים.
11. טוען המערער שכדי להרשיעו על פי סעיף 3(45) לפקודה, צריך היה להוכיח שהוא התרשל רשלנות חמורה בנסיבות הענין, ולטענתו, ענין זה לא הוכח.
אולם, למקרא טענותיו בהודעת הערעור הארוכה והמפורטת, הטענות אינן מתייחסות למעשה לשאלת הרשלנות ולנסיבות העובדתיות של המקרה. הטענות מתייחסות רק, ואך ורק, לשאלה האם קיימת חובה המוטלת על רופא שיניים המבצע טיפול שורש, לעשות שימוש בסכר גומי.
בענין זה קבעה הועדה את אשר קבעה על יסוד הראיות שבאו לפניו, כפי שפירטתי לעיל, והגיעה למסקנה, הנתמכת בחומר הראיות, כי **"הוכחה בפנינו במידת ההוכחה הנדרשת החובה המקצועית של רופא שיניים לעשות שימוש בסכר גומי במהלך ביצוע טיפולי שורש"** (פיסקה 38). בהמשך קבעה הועדה כי **"הוכחה בפנינו תשתית ראייתית מספקת להתנהגות מקצועית רשלנית של הנקבל בכך שבאי שימוש בסכר גומי במהלך ביצוע טיפולי שורש למטופל, סטה מנורמות התנהלות מקצועית שחלה עליו, פעל בניגוד לכללים המקצועיים שהיו אמורים להיות נר לרגליו כרופא שיניים, סטה באופן משמעותי מרמת הטיפול המקובלת והצפויה ממנו, וחשף לאורך זמן את המטופל לסיכון רפואי מתמיד עקב כך"** (פיסקה 39).
- אני דוחה, איפוא, את טענת המערער בכל הנוגע לפרשה הראשונה.
12. בעניין הפרשה השנייה טוען המערער תחילה כי בהליך אזרחי שהתנהל בינו לבין הגב' זינה שרף, דחה בית המשפט את התביעה נגדו.
נכון הדבר, אולם בית המשפט באותה תביעה כלל וכלל לא דן בשאלה של תקינות הרשומות הרפואיות. גם הועדה ציינה בצדק בהחלטתה (עמ' 17 למטה) כי הסתמכות המערער על פסק דין זה כאסמכתא לעמידת הרשומות הרפואיות שלו בכללים ובהנחיות, אין לה על מה שתסמוך.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

**עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבריאות**

13. המערער חולק על קביעת הועדה לפיה הוא דחה את הפניות של משרד הבריאות אליו
להמצאת הרשומות הרפואיות משך זמן רב, ותמה על מה קביעה זו מבוססת.
ובכן, קביעה זו של הועדה מבוססת היטב בראיות (ראה פסקאות 20, 21 בהחלטת הועדה)
משם עולה כי לקח למערער לא פחות משנה (25/5/08 – 7/6/09) עד שנענה והמציא בסופו
של דבר למשרד הבריאות את התיק הרפואי של המתלוננת.
14. המערער תוקף את קביעת הועדה כי הרשומה הרפואית שהוא סיפק היתה בלתי מלאה.
לטענתו, קביעת הועדה התבססה על "הנחיות משרד הבריאות בדבר ניהול רפואי של
מרפאות שיניים", ולא על סעיף 17 לחוק זכויות החולה. לטענתו הועדה לא קבעה כי
הרשומה שלו איננה עומדת בדרישות החוק (להבדיל מההנחיות הנ"ל, שאינן בגדר חוק).
ראשית, הועדה קבעה גם קבעה כי המערער הפר את הוראות סעיף 17 לחוק זכויות החולה
(פסקה 42 להחלטה), ולא רק את ההנחיות של משרד הבריאות.
שנית, האבחנה שהמערער עורך בין הוראות החוק ובין ההנחיות הנ"ל מסופקת בעיניי, שכן
הנחיות משרד הבריאות משקפות את הנוהל על פיו רופאי השיניים צריכים לנהוג בענין דרך
ניהולה של רשומה רפואית ותוכנה.
שלישית, הועדה קבעה בצורה ברורה כי הרשומות הרפואיות שהמערער המציא בסופו של
דבר, היו רחוקות מלעמוד בדרישות ההנחיות של משרד הבריאות.
כאן אוסיף ואציין כי גם אם נבחן את הסוגיה לא על פי ההנחיות הנ"ל אלא על פי הוראות
סעיף 17 לחוק זכויות החולה, הרי הרשומות של המערער לא עמדו גם בדרישות אלה. סעיף
17 הנ"ל מחייב כי רשומה רפואית תכלול (א) מידע רפואי בדבר הטיפול הרפואי שקיבל
המטופל, (ב) עברו הרפואי כפי שמסר, (ג) אבחון מצבו הרפואי הנוכחי, (ד) הוראות לטיפול.
מעיון ברשומות הרפואיות, ומעדותה של ד"ר מוטשניק בפני הועדה, עולה כי לא היה,
ברשומות הרפואיות שהמערער המציא, אף לא אחד מן המרכיבים הנ"ל (ראה פרוטוקול
מיום 28.11.12, בעמ' 27-30, וכן פרוטוקול מיום 4.2.13 בעמ' 63-64).
- אני דוחה, איפוא, את טענת המערער בנוגע לפרשה השניה.
15. באשר לפרשה השלישית, טוען המערער כי איסור על מרפאה פרטית של רופא שיניים לעשות
שימוש בשם מסחרי (במקרה זה נעשה שימוש בשם המסחרי "טל") מהווה פגיעה בחופש
הביטוי, ולטענתו אין בחוק כל הגבלה מפורשת כזאת.
ב"כ המשיבה טוענת כי האיסור על מרפאת שיניים פרטית לעשות שימוש בשם מסחרי
מבוסס על תקנה 4 לתקנות רופאי השיניים (מרפאות של תאגידים) תשנ"ג-1993, הקובעת כי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

**עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבריות**

- 1 "השם המוצע למרפאת תאגיד יכול את שם התאגיד..." מכאן היא למדה כי השם של
2 מרפאת השיניים פרטית שאיננה בבעלותו של תאגיד, אינו יכול לכלול שם מסחרי.
3
4 אינני סבור כי מן התקנות הנ"ל, העוסקות רק במרפאת שיניים בבעלותו של תאגיד, יש
5 ללמוד מה רשאית ומה אינה רשאית מרפאה, **שהתקנות הנ"ל אינן חלות עליה**, לכלול
6 בשמה.
7
8 אם אכן קיים איסור בדין על מרפאה פרטית לעשות שימוש בשם מסחרי, הרי ב"כ המשיבה
9 לא הפנתה אותי לדין כאמור (מלבד תקנה 4 הנ"ל, שלדעתי אינה רלוונטית). מצאתי איסור
10 כזה, הנוגע לא באופן כללי לעשיית שימוש בשם מסחרי, אלא לתוכן שיכול להיכלל בשלט
11 שמציב רופא שיניים מחוץ למרפאתו. כוונתי לתקנה 8 לתקנות רופאי שיניים תשל"ח –
12 1978, הקובעת כי הודעה שמורשה לעסוק בריפוי שיניים רשאי להציב מחוץ למרפאתו תהיה
13 בגודל מסוים ולא תכיל אלא את הפרטים כלהלן: שמו, הכינוי ד"ר, ההגדרה רופא שיניים
14 או מרפא שיניים, התואר מומחה, ושעות הקבלה. מתקנה זו אתה למד כי אכן אין רשות,
15 בשלט או בהודעה כאמור, לעשות שימוש בשם מסחרי.
16
17 16. אלא שבכך אין די, וזאת לא רק משום שהודעה כלל לא ביססה החלטתה על תקנה 8 הנ"ל,
18 אלא בעיקר משום שהקובלנה בפרשה השלישית מבוססת על סעיף 38(א) לפקודת רופאי
19 השיניים, האוסרת על רופאי שיניים לעשות "פרסומות לעיסוקו שיש בה כדי להטעות, או
20 שיש בה משום פגיעה בכבוד המקצוע, או שהיא בניגוד לתקנות שהותקנו לפי סעיף קטן (ג)".
21 עצם העובדה שהמערער עשה שימוש בשם מסחרי בניגוד לתקנה 8 שצינתי, אין פירושה
22 בהכרח כי הוא נכנס בגדרו של סעיף 38(א) הנ"ל.
23
24 אין טענה כי השימוש בשם "טל" מהווה "פגיעה בכבוד המקצוע".
25
26 אין גם טענה כי הדבר נעשה "בניגוד לתקנות שהותקנו לפי סעיף קטן (ג)". תקנות רופאי
27 שיניים תשל"ח – 1978 הותקנו בשנת 1978, בעוד שסעיף 38(א) לפקודה נכנס לתוקפו רק
28 ביום 28/11/00 (ראה חוק הסדרת פרסומות של בעלי מקצוע (תיקוני חקיקה) התש"ס –
29 2000, ס"ח התש"ס, עמ' 182, סעי' 8,7 לחוק), והתקנה היחידה שהותקנה לפי סעיף קטן (ג)
30 היא תקנה 3 לתקנות רופאי השיניים (פרסומת אסורה) תשס"ט – 2009, שאינה נוגעת כלל
31 לענייננו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבריות

- 1 נותר, אפוא, לדון רק בשאלה האם שימוש בשם "טל", שנעשה ע"י המערער, הוא בבחינת
2 פרסומת "שיש בה כדי להטעות", כמשמעות סעיף 38(א). ב"כ המשיבה טוענת כי עצם
3 השימוש בשם המסחרי "טל" יש בו כדי להטעות משום שהדבר עלול לגרום לציבור לחשוב
4 שמרפאתו של המערער היא בבעלות תאגיד. אינני מקבל טענה זו. אינני סבור כי אדם סביר
5 או כל אדם רגיל אשר יראה את הפרסום "מרפאת טל" יחשוב, בשל כך, כי מדובר במרפאה
6 בבעלות תאגיד. יצוין כי סעיף 38(ב) לפקודה הסמיך את שר הבריאות לקבוע סוגים ודרכים
7 של פרסומת שיש בהם כדי להטעות, ואכן שר הבריאות עשה שימוש בסמכותו זו, וניתן
8 להיעזר בכך כדי לקבוע מהי פרסומת שיש בה כדי להטעות. תקנה 2 לתקנות רופאי השיניים
9 (פרסומת אסורה) תשס"ט-2009 קובעת כי פרסומת שיש בה כדי להטעות היא (בין היתר)
10 **פרסומת שיש בה עובדות שגויות או מטעות, מידע לא נכון או מצג שווא אחר.** לא
11 השתכנעתי כי השימוש בשם "טל" מכיל בחובו עובדות שגויות או מטעות, או מידע לא נכון,
12 או מצג שווא אחר. לא השתכנעתי כי זוהי פרסומת שיש בה כדי להטעות, גם מחוץ לגדר
13 ההגדרה אשר בתקנה 2 הנ"ל.
- 14
- 15 לפיכך, אני סבור כי יש לבטל את הרשעתו של המערער בפרשה השלישית, ככל שהיא
16 מבוססת על כך שעשה שימוש בשם המסחרי "טל".
- 17
- 18 לא כן ככל שהדברים נוגעים לפרסום אחר שעשה המערער בעיתון מקומי "השקמה",
19 באוגוסט 2008. באותו עיתון מופיע כך: "מרפאת שיניים טל, בהנהלת ד"ר טויל לואי,
20 **מנהל אחראי בקופ"ח מכבי**". אין מחלוקת כי המערער שימש בעבר, עד שנת 2004, כרופא
21 אחראי במרפאת "מכבידנט" נצרת, אך כאמור הדבר היה עד שנת 2004, ואילו הפרסום
22 הנ"ל פורסם על ידי המערער בעיתון בשנת 2008.
- 23 טוען המערער כי זו היתה תקלה, וכי הפרסום היה חד-פעמי, במקומון, וכי הדבר הוא בגדר
24 זוטי דברים. אני דוחה טענותיו אלה. סבורני כי מדובר בהטעיה בוטה אשר עומדת בניגוד
25 להוראת סעיף 38(א) לפקודת רופאי השיניים.
- 26
- 27 יחד עם זאת, מאחר שכאמור לעיל, יש לבטל את ההרשעה בפרשה השלישית ככל שהיא
28 נוגעת לעשיית שימוש בשם המסחרי "טל" (בשל כך שאין זה פרסום שיש בו כדי להטעות),
29 ולהשאיר על כנה את ההרשעה בפרשה השלישית רק ככל שהיא נוגעת לכיתוב על היותו
30 מנהל אחראי במכבי, אני מקבל את טענת ב"כ המערער כי יש להקל בעונשו. יש לקחת
31 בחשבון כי אין המדובר בעיתון ארצי או בפרסום באינטרנט. מדובר בעיתון מקומי, המופץ
32 בראשל"צ. כמו כן, מדובר בפרסום שנעשה באופן חד פעמי. בנסיבות אלה, אני סבור כי ראוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבראות

- 1 להקל בעונשו של המערער ולהעמיד את התליית הרישיון בגין הפרשה השלישית על תקופה
2 של חצי חודש (במקום חודש וחצי).
3
4 19. סיכומי של דבר, אני מקבל את הערעור חלקית וקובע כי התליית רישיונו של המערער
5 לעסוק ברפואת שיניים תהיה לתקופה של שלושה חודשים במצטבר, החל מיום 1.4.14,
6 ובאופן הבא: בגין הפרשה הראשונה – התליית רישיון לתקופה של חודשיים וחצי; בגין
7 הפרשה השלישית – התליית רישיון לתקופה של חצי חודש; בגין הפרשה השנייה – הטלת
8 אמצעי משמעת של נזיפה.
9
10 מאחר שהערעור התקבל רק בחלקו הקטן, תישא המשיבה בהוצאות ושכ"ט עו"ד על הצד
11 הנמוך, בסך 3,000 ₪ (כולל מע"מ), בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד
12 התשלום בפועל.
13
14
15
16 ניתנה והודעה היום י' אדר תשע"ד, 10/02/2014 בהעדר הצדדים.
17 המזכירות תשלח פסק דין זה לצדדים.
18

צבי דותן, שופט

- 19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 פברואר 2014

**עש"א 7362-10-13 טויל נ' שרת
הבריאות**

1

הוקלד על ידי שלומית שלום